

ใบงาน เรื่อง คุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรม

ชื่อ.....

เลขที่..... ชั้น.....

คำชี้แจง : บอกคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมจากคำประพันธ์ที่กำหนดให้

วรรณศิลป์

แนวคิด

เนื้อหา

สังคมและวัฒนธรรม

๑. นึกจะใคร่สะเดาะพระเคราะห์เจ้า
เหมือนหงอนง้อขอชีวิตแก่เทวัญ

พอบรรเทาโทษที่อาสัญ
กลัวแต่ขวัญเหตุนั้นจะทำ

คุณค่าด้าน
คือ

๒. ไม่เมาเหล้าแล้วแต่เรายังเมารัก
ถึงเมาเหล้าเข้าสาส์นก็หายไป

สุดจะหักห้ามจิตคิดโน่น
แต่เมาใจนี้ประจำทุกคำคืน

คุณค่าด้าน
คือ

๓. ชายข้าวเปลือกหญิงข้าวสารโบราณว่า
เราก็จิตคิดดูเล่าเขาก็ใจ

น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่าอ้อสามสั
รักกันไว้ดีกว่าซึ่งระว่างการ

คุณค่าด้าน
คือ

๔. อันชาติใดไร้ช้างช้างนาญศิลป์
ใครใครเห็นไม่เป็นที่จำเรียวตา

เหมือนนารินไร้โฉมบรรโลมสง่า
เขาจะพากันเย้ยให้อับอาย

คุณค่าด้าน
คือ

๕. ดวงเขยดวงจิต
ยอมละชีพเคยสุขสนุกสบาย
ละกันที่สำราญเบิกบานจิต
หมดวิตกหมดเสียดายหมดหมายปอง

สัมสนิทกิจการงานทั้งหลาย
เคยเสียดายเคยวิตกเคยปกครอง
ซึ่งเคยคิดได้เฝ้าเป็นเจ้าของ
ไม่วินหลังเหลียวมองด้วยซ้ำเอย

คุณค่าด้าน
คือ

๖. ถึงเกร็ดย่านบ้านมอญแต่ก่อนเก่า
เดี๋ยวนี้มอญถอนโรจกเหมือนตึกตา

ผู้หญิงเกล้ามวยงามตามภาษา
ทั้งผัดหน้าจันเขม่าเหมือนชาวไทย

คุณค่าด้าน
คือ

๗. กระนี้หรือชื่อเสียงเกียรติยศ
เป็นผู้ดีมีมากแล้วยากเย็น

จะหมิ่นดลวงหน้าทันตาเห็น
คิดก็เพ่อนิจจเสียทั้งนั้น

คุณค่าด้าน
คือ

๘. ครั้นพลบค่ำยาม้องทองประศรี
เขียนบายศรีนมแมวจอกแก้วมา

เรียกขานปลื้มขานเปลเข้าเคหา
ใส่ข้าวปลาเปรี้ยวหวานเอาพานรอง

คุณค่าด้าน
คือ

๙. ดับเหล็กกลวกล่อนดัม
โอชาจะหาไหน

เจื่อน้ำส้มโรยพริกไทย
ไม่มีเทียบเปรียบมิหนาง

คุณค่าด้าน
คือ

๑๐. ถึงบางพุดพุดติเป็นศรีศักดิ์
แม้พุดชั่วตัวตายทำลายมิตร

มีคนรักรสถ้อยร่อยยจิต
จะชอบผิดไฉนมนุษย์เพราะพุดจา

คุณค่าด้าน
คือ